

23 Οκτωβρίου, 1992

[ΠΙΚΗΣ, ΝΙΚΗΤΑΣ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ/στές]

ΑΡΑΚ AGRO INDUSTRIES LTD, ΚΑΙ ΆΛΛΟΙ,

Εφεσείοντες - Εναγόμενοι,

v.

UNION DES COOPERATIVES AGRICOLES DE CEREALES DE
SEMENTES (Αρ. 1)

Εφεσιβλήτων - Εναγόντων.

(Πολιτική Έφεση Αρ. 7922).

Έφεση — Δυναται να ασκηθεί μόνο εναντίον ενδιάμεσης ή τελικής απόφασης ή διαταγής Δικαστηρίου — Άρθρο 25 των περί Δικαστηρίων Νόμων και Δ. 35, Θ. 2 και 4 των Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας — Έννοια των δύο όρων.

Με την παρούσα έφεση προσβάλλετο "απόφαση" του Επαρχιακού Δικαστηρίου Πάφου με την οποία έγινε αποδεκτή κατά την ακρόαση σχετικής σαν μαρτυρία είχε καταβέσει σαν μάρτυρας. Ουσιαστικά επρόκειτο για την κρίση του Δικαστηρίου κατά την εξέλιξη της δίκης ως προς το παραδεκτό προσαχθείσας μαρτυρίας. Το πρώτο θέμα που εγέρθηκε από το Εφετείο ήταν κατά πόσο η έφεση αποκάλυπτε εφέσιμο θέμα. 10

Αποφασίσθηκε ότι:

Αντικείμενο έφεσης μπορεί να αποτελέσει μόνο ενδιάμεση ή τελική απόφαση (judgment) ή διαταγή (order) του Δικαστηρίου, σύμφωνα με το άρθρο 25 των περί Δικαστηρίων Νόμων και την Δ. 35, Θ. 2 και 4 των Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας. Μόνο απόφαση καθοριστική για την επίλυση των επίδικων θεμάτων μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο έφεσης. Στην παρούσα περίττωση η απόφαση αφορούσε την αποδοχή ή απόρριψη μαρτυρίας και δεν συνεπαγόταν την επίλυση οποιουδήποτε επίδικου θέματος αλλά συνιστούσε πτυχή της δικαιοστικής λειτουργίας για τον προσδιορισμό του βάθρου για την διάγνωση των δικαιωμάτων των διαδίκων, και κατά συνέπεια η έφεση ευτερεύεται αντικειμένου. 20

Η έφεση απορρίφθηκε με έξοδα.

Υπόθεση που αναφέρθηκε:

25

Χάσικος ν. Χαραλαμπίδη, Π.Ε. 7414, απόφαση 28.5.90.

Έφεση.

Έφεση από εναγομένους κατά της διαταγής του Επαρχιακού Δικαστηρίου Πάφου (Κορφώτης, Προσ. Α.Ε.Δ., Ερωτοκρίτου, Ε.Δ.) που δόθηκε την 1.6.1989 (Άρ. Αγωγής

- 5 1307/87) με την οποία έγινε αποδεκτή κατά την ακρόαση ως μαρτυρία ένορκη δήλωση που υποβλήθηκε σε άλλη διαδικασία από πρόσωπο που δεν κατέθεσε ως μάρτυρας.

Π. Σιβιτανίδης και λ. Μαυρίκιος για τους εφεσείοντες.

Χρ. Γεωργιάδης, για τους εφεσίβλητους.

10

Cur. adv. vult.

ΠΙΚΗΣ, Δ., ανάγνωσε την απόφαση του Δικαστηρίου. Το αντικείμενο της έφεσης, όπως προσδιορίζεται από την ειδοποίηση έφεσης, είναι "απόφαση", όπως χαρακτηρίζεται, του Επαρχιακού Δικαστηρίου Πάφου, με την οποία

- 15 έγινε αποδεκτή κατά την ακρόαση ως μαρτυρία ένορκη δήλωση που υποβλήθηκε σε άλλη διαδικασία από πρόσωπο που δεν κατέθεσε ως μάρτυρας· ουσιαστικά, πρόκειται για την κρίση του Δικαστηρίου κατά την εξέλιξη της δίκης ως προς το παραδεκτό προσαχθείσας μαρτυρίας.
- 20 Το πρώτο ερώτημα που πρέπει να απαντηθεί αφορά την υπόσταση της έφεσης, συγκεκριμένα, κατά πόσο αποκαλύπτει εφέσιμο θέμα.

Το αντικείμενο έφεσης καθορίζεται από το άρθρο 25 του περί Δικαστηρίων Νόμου, 1960 (Ν. 14/60), καθώς και

- 25 από τη Δ35, θ2 και θ4 των Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας. Αντικείμενο έφεσης μπορεί να αποτελέσει μόνο ενδιάμεση ή τελική απόφαση (judgment) ή διαταγή (order) του δικαστηρίου. Απόφαση συνιστά η εξωτερίζευση της κρίσης του δικαστηρίου για την επίλυση, ενδιάμεσα ή τελικά, 30 ανάλογα με την περίπτωση, ενός ή περισσοτέρων των επίδικων θεμάτων, ή παρεπιμπτόντων από αυτά, θεμάτων, ενώ διαταγή εκφράζει τη βούληση του δικαστηρίου για το δέον γενέσθαι.

Στη Χάσικος και Άλλοι ν. Χαραλαμπίδη [Πολιτική Έφεση Αρ. 7414, η απόφαση εκδόθηκε στις 28/5/90 και θα δημοσιευθεί στους τόμους (1990) I Α.Α.Δ.], επισημάναμε ότι μόνο απόφαση καθοριστική για την επίλυση των επίδικων θεμάτων μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο έφεσης 5 και σε σχέση με την αναθεώρησή της να αναληφθεί και ασκηθεί η δευτεροβάθμια δικαιοδοσία του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Το πιο κάτω απόσπασμα από τη Χάσικος, κατοπτρίζει την προσέγγιση του θέματος από το Εφετείο:

"Κατά τη συζήτηση της έφεσης υποδείξαμε στον κ. 10 Χατζηωάννου ότι η έφεση δε στρέφεται εναντίον απόφασης ή διαταγής του Δικαστηρίου και, συνεπώς, δε μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο έφεσης. Δικαιώμα έφεσης παρέχεται από το άρθρο 25 του Περί Δικαστηρίων Νόμου (Ν 14/60) εναντίον αποφάσεων του Δικαστηρίου. Ο όρος 'απόφαση του δικαστηρίου' χρησιμοποιείται στη νομική ορολογία με δυο έννοιες: Η πρώτη περιλαμβάνει την ολότητα του κειμένου της απόφασης του Δικαστηρίου, δηλαδή το σκεπτικό και το δηλωτικό μέρος ως προς το αποτέλεσμα. 20

Η δεύτερη περιορίζεται σε εκείνο το μέρος που είναι καθοριστικό για τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των διαδίκων. Είναι με τη δεύτερη έννοια που ταυτίζεται ο όρος 'απόφαση', έννοια συνυφασμένη με την αποστολή της δικαστικής λειτουργίας για την επίλυση των επίδικων θεμάτων. Ούτε ο Περί Δικαστηρίων Νόμος ούτε οποιοδήποτε άλλο νομθέτημα, περιλαμβανομένων και των Θεσμών της Πολιτικής Δικονομίας, παρέχει ή αναγνωρίζει δικαιώμα έφεσης ανεξάρτητα από το αποτέλεσμα ή το δηλωτικό ως προς τα δικαιώματα των 25 διαδίκων μέρος της απόφασης." 30

Απόφαση για την αποδοχή ή την απόρριψη μαρτυρίας, δε συνεπάγεται την επίλυση οποιουδήποτε επίδικου θέματος αλλά συνιστά πτυχή της δικαστικής λειτουργίας για τον προσδιορισμό του βάθρου για τη διάγνωση των δικαι- 35 ωμάτων των διαδίκων.

1 Α.Α.Δ. Apak Agro v. Union des Cooperatives (Αρ. 1) Πικής, Δ.

**Διαπιστώνουμε ότι η έφεση στερείται αντικειμένου και
απορρίπτεται με έξοδα.**

Η έφεση απορρίπτεται με έξοδα.